Dumitru Dumitrescu

INSOMNII

editura
EMMA
Cluj-Napoca, 2015

Dumitru Dumitrescu

Insomnii

din ciclul, Câmpul spiritual

editura
EMMA

2015

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
DUMITRESCU, DUMITRU
Insomnii / Dumitru Dumitrescu. – Cluj-Napoca : Editura Emma, 2015
ISBN 978-973-1700-91-5

821.135.1-1

Copyright © Dumitru Dumitrescu

Toate drepturile sunt rezervate autorului.
Nicio parte din acest volum
nu poate fi copiată fără permisiunea scrisă a autorului sau menționarea sursei.

Selecţia şi corectura textelor aparţin autorului.

e-mail: office@florema.ro;
Tel.: 0364 266 562
http://www.edituraemma.ro

Cuvântul autorului

Nopţi albe. De câtva timp mi-e viaţa un crepuscul apăsător care mă ţine în starea de veghe. Oboseala nopţilor nedormite adunată-n căuşul gândurilor mi-a oferit posibilitatea redimensionării acțiunilor mele dincolo de angoasa realului, adică, în spațiul crepuscular. Neavând interlocutor, am căutat răspunsuri la întrebările punctuale ale vieţii şi am fost copleşit cu informaţii, chiar din vecinătatea apropiată. Liniştea interioară nu mi-am regăsit-o, probabil, am s-o regăsesc în momentul în care voi afla sursa problemelor legate de apariţia fantasmelor din acest spaţiu. Trăirile resimțite bănuiesc că sunt efecte ale factorilor cauzatori de fantasme, din care nu se poate ieşi decât prin reechilibrări cognitive. Deocamdată, paşii mei străbat întunericul precum glasul celui rătăcit în pustiu fără a se întâlni vreodată cu propriul ecou. De aici îmi izvorăsc și nedumeririle raportate la capacitatea de înţelegere. Obsesia neputinţei în faţa necunoscutului m-a cantonat în starea de veghe. O veghe asiduă, continuă, probabil pe întreaga durata a unui an... bisect.

Motto:

„Renegat voi fi de toţi aceia care nu îşi înţeleg percepţiile propriilor lor raţiuni!”

Săptămâna întâi

1. Iartă-mi Doamne îndrăzneala de a-Ţi slăvi preamărirea încă din prima zi a solstiţiului de iarnă, odată cu reînvierea Luminii!

2. Nu da hrană mâniei răului care te învăluie, ademeneşte-l cu dragostea inimii tale până ce singur împăcat, se va topi în lacrimă.

3. De dragostea tăinuită şi neîmpărtăşită nu te vei bucura niciodată. Dăruieşte-o, căci numai atunci vei primi înapoi, partea care ţi se cuvine!

4. Lumina înţelepciunii îţi poate arăta drumul cel bun numai dacă, o aprinzi cu scântei din jarul încă fumegând al inimii tale.

5. - Spune-mi repede ce doreşti să fii, ca să poţi avea: ori bucuria raiului, ori dulceaţa iadului! Dacă vrei să fii înger ai o singură obţiune, dacă vrei să fii om, trebuie să fii capabil de amândouă.

6. Beţia dragostei şi beţia alcoolică sunt euforice şi creează dependenţă. Diferenţa dintre ele constă numai, în destinaţia drumului pe care noi o alegem de urmat.

7. Ecoul curcubeului este ultima simţire sferică a luminii căreia cerul îi delimitează frontiera şi i se aşază pe umeri.

Săptămâna a doua

8. Iartă-mi greşeala, luminează-mi gândurile şi dă-mi puterea să urmez căile tale, Doamne!

9. Ar fi bine ca în fiecare dimineaţă poeţii să rostească cu sfioşenie rugăciunea: - Doamne, umple-mi sufletul cu bunătate, deschide-mi ochii să pască florile câmpului, uşile auzului să asculte bătaia inimii Tale, şi gura mea, care să rostească vorbe de duh cu miros de trandafir!

10. - Nu eşti atât de înţelept încât să îi judeci pe ceilalţi şi nici virtuos să-i înţelegi, Omule! Dacă nu-i poţi iubi, încearcă totuşi să-i accepţi în egală măsură, pe toţi
!

11. Frumuseţea ta, femeie, este atributul ochilor care te privesc, mâinilor care te ating şi, probabil, al buzelor care te sărută.

12. - Nu-L căutaţi pe Dumnezeu, printre zidurile de piatră ale Ierusalimului ! El este veşnicul viu din inima şi sufletul vostru, încercaţi acolo să-L găsiţi!

13. Ai grijă, Omule, de anturajul şi prietenii pe care ţi-i faci! Dacă te scalzi în aceeaşi apă cu broaştele, rişti să nu te vindeci niciodată de râie.

14. Poţi ierta greşeala semenilor tăi însă, nu îţi poţi asuma şi îndreptarea acesteia, deoarece nu vei şti niciodată efectele secundare care preced acestui fapt.

Săptămâna a treia

15. Doamne, revarsă lacrimile din cupa fericirii peste inima mea şi curăţeşte-o cu taina dragostei din împărăţia cuvântului!

16. Nu-l confundaţi pe Iisus Hristos, omul, cu Dumnezeu… riscaţi să nu fiţi mântuiţi niciodată!

17. Dacă sufletul ţi-e greu şi inima o ai împietrită de răutate, vino încet lângă flacăra luminii tale interioare să-ţi topească plumbul apăsării şi să-ţi slobozească gândul bun al împăcării cu lumea.

18. Ispita păcatelor trecutului şi continuarea trăirii prin ele, îţi va întuneca şi îţi va devia direcţia ţintelor pe care doreşti să le atingi în viaţă.

19. Îndepărtarea de Dumnezeu prin nesăbuinţele noastre, îndreptăţeşte demiurgul să se așeze la jumătatea distanței dintre noi,… și Sine.

20. Pentru a întreţine lumina în candela vieţii ateul, adaugă puţin untdelemn, creştinul, o rugăciune şi, bunul Dumnezeu…, iubire.

21. Ardeţi rădăcina răului din sufletele voastre şi aruncaţi-i cenuşa, dincolo de hotarul gândurilor!

Săptămâna a patra

22. Aşază pe umerii mei greutatea lumii Părinte, şi dă-mi puterea să-i car păcatele până în vârful Golgotei mântuirii!

23. În fiecare zi avem datoria să mulţumim bunului Dumnezeu, pentru faptul că ne ţine în viaţă, ne dă sănătate şi cu străduinţa noastră, înţelepciune.

24. Sunt conştient şi rămân alături de cei flămânzi şi însetoşaţi, hrăniţi cu iluzia singurătăţii din izvorul neliniştii, pe unda vremurilor mereu schimbătoare.

25. Valoarea muncii unui scriitor va fi recunoscută şi raportată în timp, numai la nivelul educaţional al publicului său cititoriu.

26. Când munceşti şi obţii rezultate este nevoie de efort conjugat pentru a le face cunoscute. Când greşeşti, lucrurile se află imediat…, şi de la sine.

27. Ascuţişul privirii este mai tăios decât bisturiul chirurgului. Dacă bisturiul poate extirpa tumori canceroase şi organe ale trupului, cu privirea poţi diseca sau discerne cel puţin, nebunia gândurilor.

28. Iubirea este relaţia firească dintre maestru şi instrumentul său de lucru care, nemângâiat cu ochii, neatins cu degetele, nesărutat cu buzele..., nu cântă! Linia melodică

ştiută de imprevizibilul destin va defini întotdeauna cântecul necântat de amor!

Săptămâna a cincea

29. Mă rog bunului Dumnezeu, să mă inunde cu harul slavei sale, să-mi dea linişte, pace şi, multă lumină.

30. Bucuria, este lumina sufletului revărsată zilnic de căldura inimii menită să aprindă zorii dimineţilor care aşteaptă cuminţi, să apară!

31. Răul, este un atribut al firii. Curge ancestral, străbate spaţiul şi-l contaminează, defineşte frontierele nimicniciei. Nu poate fi înfrânat decât cu patina dragostei.

32. Poeţilor le este dat să descopere şi să cerceteze tainele slavei dumnezeieşti. Nu toţi primesc însă şi harul, pentru a face acest lucru.

33. - Ce este grija? Un efect al neputinţei personale în a rezolva problemele sau, situaţiile stărilor de fapt… în curs de evoluţie.

34. Nu vei îmbătrâni niciodată, Omule, dacă ai resursele, capacitatea şi forţa interioară să renaşti şi să te regăseşti mereu altfel, în fiecare zi.

35. Nu vinde şi nu cumpăra icoane pretinse a fi ale chipului dumnezeiesc, căci amarnic îţi este păcatul şi comerciant de iluzii te vei numi.

Săptămâna a şasea

36. Doamne, limpezeşte-mi ochii să pătrund în adâncul inimii tale, să cercetez şi să scot cu puterea gândurilor mele, perlele iubirii!

37. Două suflete nu-şi pot aprinde făclia dragostei care le uneşte decât atunci când vor accepta să locuiască într-un singur trup.

38. Liniştea sufletească nu o poţi regăsi decât atunci când îţi vei spăla obrajii cu lacrimile ochilor strânse în căuşul palmelor dimineţii.

39. Distanţele omeneşti sunt senzaţii anacronice ale firii, întrucât sufletul uneori se îndepărtează de trup şi-l chinuie intens cu spaima înfiorătoare a singurătăţii.

40. - Părinte de copil, nu-ţi pedepsi odrasla pentru o vină dovedită! Mai degrabă priveşte-l în ochi şi ascultă-i cu atenţie inima, căci numai aşa vei descoperi efectul tranzitoriu al propriilor tale năravuri.

41 Nu destăinui darul şi nici dăruitorul cu suflet curat, chiar dacă îţi prisoseşte acel lucru. Nu sta pe gânduri, dăruieşte-l şi tu, poate ajunge la persoana nevoiaşă care te va răsplăti cu binecuvântări meritate.

42 Legăturile pământeşti neîntemeiate pe dragoste, sunt temniţe efemere ale liberului nostru arbitru.

Săptămâna a şaptea

43. - Nu mă lăsa să rătăcesc prin labirintul ipocriziei mele, Părinte, oglindeşte-mi chipul în roua dimineţii să mă văd, şi înfricoşează-mă să fug de propria-mi urâciune!

44. Dragostea, este precum floarea de trandafir îmbobocită. Dacă nu o îngrijeşti cu blândeţea palmelor şi nu îi dai apă din izvorul sufletului, îţi va însângera inima cu ghimpii ei ascuţiţi de sub frunze.

45. Sfârşitul lumii este o noţiune abstractă, inventată doar de mărginimea sau nimicnicia minții omeneşti. Dacă Dumnezeu, a creat lumea şi prin Sine-însuşi reprezintă eternul, absolutul, înseamnă că şi faptele sale sunt eterne şi absolute. Restul discuţiilor purtate pe această temă sunt de prisos.

46 Cine a trădat în dragoste păcatul lui, este, însă responsabilitatea ispăşirii acestuia în vederea vreunei eventuale împăcări, va fi asumată numai împreună.

47. - Nu aduceţi daruri alese celor mai bogaţi decât voi, căci slugi umile vă veţi denumi.

48. Dăruieşte în permanenţă din puţinul tău la cei săraci, căci numai aşa vei desfunda izvorul darurilor care îşi va croi albia prin curtea casei tale.

49. Dacă te vei lăcomi să-ţi stâmperi setea cu apa de la două izvoare, îndoit îţi va fi și preţul răscumpărării.

Săptămâna a opta

50. - De ce a creat Dumnezeu, lumea? Probabil, să-şi verifice prin firea Sa, raţiunea desăvărşirii.

51. - Soţ nevrednic, nu aştepta ca soaţa să te facă bou, şi de a doua zi să simţi că îţi vor creşte coarnele! Fii prevăzător, căci sunt destui cei care îşi doresc să ţi le pună!

52. Nu te lăsa amăgit de frumuseţea chipului îngrijit zilnic în faţa oglinzii, cu farduri de machiaj. Îmbujorează-ţi obrajii pe răcoarea dimineţii şi roagă-te de florile câmpului să te stropească cu parfumul răsăritului de soare, pentru ca lucrurile să se rezolve încet…, și de la sine.

53. Paradoxal, nu!? Oamenii de ştiinţă cercetând cu ajutorul microscoapelor moderne lumea atomică din spaţiul infinitesimal, au observat că dincolo de fruntariile acesteia se afundă și mai mult în necunoscut.

54. Acelaşi paradox a apărut de-altfel şi prin cercetarea spaţiului cosmic în extensia lui, cu ajutorul telescoapelor moderne amplasate pe orbita circumterestră.

55. Întrebat fiind ce este sămânţa, am răspuns dezinvolt: - Fruct al dragostei!

56. A doua zi m-au năpădit incertitudinile: - Ce reprezintă sămânţa..., minune, mirare, floare, om sau, toate laolaltă!?

Cert este că, după om, nu se ştie niciodată ce va fi. Probabil, dragoste.

Săptămâna a noua

57. Se spune că ochiul gospodarului luminează şi îmbogăţeşte curtea casei sale. Eu vin şi adaug că, soarele şi stelele nopţii sunt ochii lui Dumnezeu, care luminează şi îmbogăţesc sufletul gospodarului.

58. Este de ajuns un firicel de vânt care să intre printr-o fisură în felinarul inimii şi, să-i stingă lumina.

59. Aveţi mare grijă cu destinaţia zborului gândurilor voastre! Indiferent care este aceasta, stelele cerului le va lumina calea.

60. Vei fi judecat de ceilalți cu aceeaşi măsură pe care și tu o folosești zilnic să te desparţi, de propriile prejudecăţi.

61. Înainte de a râvni la darurile cuvenite altora, asumă-ţi tu în primul rând, responsabilitatea
greșelilor pe care le ții ascunse de văzul lumii, sub preș.

62. Nu plumbul apăsării morţii este greu, ci drumul de dus până la locul unde vrei să-ţi orânduieşti mormântul.

63. - Ce exprimă tristeţea? O stare de suferinţă sufletească exprimată prin fizionomia unui chip sincer.

Săptămâna a zecea

64. - Ce este deznădejdea? Acea stare a tristeţii în care sufletul rămâne prizonier neputințelor de tot felul și bântuit de fantasmele speranţelor nemărturisite.

65. -Ce sunt sfinţii? Chipuri de oameni trăitori ale căror pilde şi fapte continuă să săvârşească minuni şi după moartea acestora.

66. Numai la bătrâneţe învăţătorule vei avea posibilitatea să te bucuri sau, nu, de recunoştiinţa învăţăceilor tăi.

67. Nevoi şi necesităţi. Dacă suma necesităţilor constituite condiţia minimală pentru a trăi, nevoile reprezintă o ariei extinsă a acestora. Dincolo de perimetrul ariei, apar: lăcomia, paranoia, pierzarea...,etc.

68. Dragostea neîmpărtăşită conduce la deziluzii, dezamăgiri, regrete, tristeţi…, consolări. Dacă cumva suntem geloşi, cu siguranță trebuie să ne verificăm sănătatea.

69. Credinţa în Dumnezeu, înseamnă: dragoste, lumină, adevăr, cuvânt, cale şi…, viaţă. Dacă noi nu nădăjduim întru acestea, ne mai putem lăuda cu faptul că suntem credincioşi?

70. Vortexurile sunt în substanţă, în vremuri, în simţuri şi-n gânduri. Undeva vârtejurile se împreună echilibrând întregul.

Prin vârful conurilor de vortex suntem osândiţi întotdeauna să trecem, pentru a ne regăsi echilibrul liberului arbitru.

Săptămâna a unsprezecea

71. O, Doamne, desăvârşire absolută a firii, învaţă-mă cum să-mi îngrijesc talanții dăruiți ca din mine mulţi copaci tineri să răsară, să crească şi să înflorească pentru a da rod codrului tău, veşnic verde!

72. Între om şi Dumnezeu, nu există interpuşi. Cei care consideră că lucrurile stau altfel, păcatul lor este.

73. Nu puneţi măgarii în fruntea turmelor de oi căci va fi mai scumpă mâncarea câinilor, decât câştigul cuvenit proprietarilor de drept!

74. Diamantul din mijlocul muntelui pe care trebuie să-l sfarmi găzduieşte adevărul. După ce îl vei scoate la lumină, numai atunci, cu el odată, îți vei regăsi și liniștea sufletească.

75. Perla din adâncul oceanului pe care trebuie să-l secătuiești găzduieşte frumuseţea curcubeului luminii. În el, cu siguranță îţi este întemniţată fizionomia chipului.

76. Pe cursul apelor cărora trebuie să le muţi albia se află aurul vieții, iar dacă vei reuşi să le obții pe toate acestea, vor fi rezolvate şi problemele nedumeririlor tale…, de la sine.

77. Ce este viaţa? Este drumul adevărului pe traseul meandrelor destinului personal.

Săptămâna a douăsprezecea

78. Ascunde şi tăinuieşte cu grijă binele făcut semenilor tăi fără a pretinde foloase, căci nu eşti tu cel de la care a pornit acest lucru!

79. Acceptă mustrările sau pedeapsa meritată pentru greşelile făcute, deoarece vrednic şi de laudă vei fi astfel, pentru ceilalţi!

80. - „Gândesc, exist”..., spunea un mare filosof! Degeaba, dacă nu ne exprimăm gândurile din spaţiul ideatic în cel fizic cu mijloacele care ne stau la îndemână, nu trăim. Aici se află cheia rezolvării litigiului dintre existenţă şi trăire.

81. - Ce-i tăcerea? Este pronaosul trăirii sau, locul unde frământările interioare se contopesc în a ne anula după circumstanţe, capacitatea de exprimare.

82. Pentru a da continuitate trăirii, singurul mijloc de realizare al acestui lucru îl constituie legătura permanentă cu Dumnezeu, prin rugăcini de întărire.

83. Forţa rugăciunii dă acuitate simţurilor, uşurează accesul la informaţie, reechilibrează stările emoţionale, întăreşte trupul şi mintea, vindecă atât suferinţele personale cât şi pe cele colective.

84. Calea de comunicare cu Dumnezeu, prin care se transmit şi se primesc răspunsurile la rugăciuni, nu poate fi accesată decât pe tărâmul iubirii.

Săptămâna a treisprezecea

85. Te poţi considera mântuit doar atunci când eşti conştient că nu mai ai nicio lacrimă şi nicio picătură de sudoare pe trup, care să-ţi spele ruşinea păcatelor.

86. Păcatul este un rezultat al raportului dintre faptele săvârșite şi virtuţile cu care ai fost înzestrat prin dimensiunea sa, în detrimental realităţii imediate.

87 Uitarea, consider că este păcatul de neglijare selectivă , (mai mult sau mai puţin voită), până la ştergerea din memorie a unor responsabilităţi.

88. Realitatea înconjurătoare imediată aşa cum este, poate fi perfectibilă, nu perfectă. Schimbările trebuiesc făcute în primul rând din interior către exteriorul nostru, pentru a ne putea bucura și de reușita acestui demers.

89. Tăcerea nu va reprezenta niciodată calea spre cunoaştere, spre adevăr, pentru că adevărul este cuvânt şi cuvântul trebuie mărturisit!

90. Dumnezeu nu poate fi discreditat, tăcându-L. Tăcerea te va condamna pe tine, în veci... la uitare.

91. Fatalismul apocalitic este o mare greşeală. Mă înspăimântă faptul că încolţeşte nu numai în dogmele religioase, ci și în minţile acelora care nu acceptă continuitatea vieţii, prin cicluri rezonante.

Săptămâna a paisprezecea

92. - Ce este sinergia? O dezlănţuire a potenţialului infim din sfera sinelui, către nemărginire.

93. La întrebarea fundamentală: „Există viaţă după moarte?”, răspunsul meu este categoric, Da! Numai aşa îmi pot explica aprinderea sau stingerea alternantă a stelelor… fiecărei zile!

94. Simţind infatuarea şi lăcomia stelelor, Demiurgul a hotărât să restabilească echilibrul universului rostogolindu-l.

95. Nu muri prin viaţă trăind, străduieşte-te să rămâi viu... şi după moarte!

96. Iubeşti, exişti... restul e moarte! Numai aşa îmi pot explica sintagma: „Dumnezeu, e dragoste!”

97. Conştiinţa individuală, reprezintă echilibrul metafizic creat de spirit pentru a da consistenţă realului în spaţiul de desfăşurare al liberului nostru arbitru.

98. Trăirea, nu este altceva decât manifestarea în spaţiul real al echilibrelor fiziologice, monitorizate şi coordonate de spirit.

Săptămâna a cincisprezecea

99. Oricât de multe suferinţe vom avea în viaţă, trebuie să luptăm să le depăşim pentru a nu da satisfacţie cauzelor care le-au generat.

100. Aşa cum dragostea nu poate înrobi niciodată pe nimeni, acelaşi lucru îl putem spune şi despre păcat. Opţiunea aleasă este rodul propriei noastre conştiinţe.

101. - Ce este duhul? Este fiorul gândurilor transpus în simţuri ce mijlocesc acţiuni.

102. - Ce este harul? Este suma virtuţilor personale în duh, cu care suntem înzestraţi încă de la naștere să intuim lumina adevărului.

103. Trezirea spirituală reprezintă conştientizarea virtuţilor personale, raportate la actele şi faptele săvârşite ,în vederea asumării responsabilităţii acestora.

104. Aşa cum frunzele conştientizează să dea hrană florilor de rod,şi omul trebuie să-şi responsabilizeze acţiunile întru propria-i înflorire.

105. Se spune că bucuria avuţiei pământeşti te umple de fericire. Eu nu cred acest lucru. Fericirea este extazul pe care ţi-l oferă încărcătura emoţională a înţelepciunii.

Săptămâna a şaisprezecea

106. Înţelepciunea îţi poate reda şi liniştea împăcării cu tine, prin adevăr.

107. Nereuşind să înţeleagă mesajele divine, omul a creat idoli pentru simplificarea lucrurilor şi pentru comercializarea acestora.

108. Zilnic își dau întâlnire la ţărmul mării cerul şi pământul, spre a se cinsti cu un pahar de viaţă!

109. - Fereşte-te de nebuni, căci boala lor este molipsitoare! Cu cei proşti e mai simplu: le oferi o paletă de vânat muşte sau o plasă de prins fluturi şi stai liniştit toată ziua.

110. „Evită să treci prin păcat”, ne spune evlaviosul, uitând probabil, lacrimile mamei de la naşterea fiecăruia dintre noi!

111. Nu vei afla niciodată bucuria adevărului, atâta timp cât nu ai dus pe umeri şi povara încărcăturii emoționale a acestuia.

112. - Putem şti noi ce-i bine sau, ce-i rău? Conştientizând simţim... însă, nu vom şti niciodată, pentru că nu stă în simțămintele omenești acest fapt.

Săptămâna a şaptesprezecea

113. Moartea este umbra din spatele vieţii, tot timpul la pândă adulmecându-i urmele, cu scopul vădit de a o prinde şi a o sugruma.

114. Nu te poţi ridica singur la lumină din propriul păcat... te vei ridica cu siguranță prin păcatul altora săvârşit asupra neputinţelor tale, întărindu-ţi virtuţile.

115. Dacă îţi faci planuri pentru viitor, cumpăneşte-ţi cu grijă ţelul, spre a nu-L îngrijora şi mai mult... pe Dumnezeu!

116. Dacă suntem entităţi ale liberului arbitru, în spaţiul real suntem unici. Cine va crede că există cel puţin două fiinţe identice, se înşeală. Chiar în oglindă dacă ne privim, una sigur este virtuală.

117. De asemenea, genetic nu pot fi creaţi indivizi identici (clone), prin însăşi unicitatea părţilor lor constitutive cărora, oricâte cosmetizări le-am aduce vor creea mereu altceva faţă de modelul iniţial.

118. Nu zădărnici să cerni razele soarelui cu sita de mălai, căci te vei acoperi cu o pudră de umbre.

119. Când ai dreptate şi ţi se răspunde obraznic , vezi-ţi de treabă... oricum, nu ai nimic de pierdut!

Săptămâna a optsprezecea

120. Dogmaticii nu vor înţelege niciodată extensia trinităţii dumnezeieşti către nemărginire. Imaginându-şi că o pot încorpora umanizând-o, nu vor face altceva decât să se închine la idoli.

121. Ecumenizarea filosofiilor religioase și aducerea lor la un singur tipar de valori, este ca şi cum am privi tristeţea unui câmp înflorit, reprezentat de o singură floare...

122. - Cum lucrează bunul Dumnezeu, asupra noastră? Tainic… de aceea noaptea este cel mai bun medic, iar vindecările trupeşti au loc în toate cazurile din interior, către exteriorul corpului!

123. Tot Dumnezeu, decide timpul, locul şi modul prin care ne vom pierde viaţa în orice circumstanţă, cum de-alfel, ne-a şi dăruit-o.

124. - Nu pretinde şi nu cere bani, în numele Lui! Bolile lumii îţi vor măcina sufletul şi îţi vor ofili mugurii de rod...

125. Banul este unitatea etalon de măsură a autodistrugerii. Priviţi cu atenţie cimitirele civilizaţiei ca să vă puteţi da seama de modul cum lucrează apocalipsa: asiduu şi în întreaga ei splendoare.

126. Dacă doreşti să trăieşti mult, ai grijă ce alegi! Între bani şi durata vieţii, s-a creat o relaţie invers proporţională.

Săptămâna a nouăsprezecea

127. După ce te-ai curăţit şi detoxifiat prin post şi rugăciune, încearcă să-ţi schimbi şi tabieturile, altfel vei fi obligat să repeţi din ce în ce mai des procedura.

128. Ascultă, închide ochii şi taci. Imaginează-ţi cerul albastru şi limpede până la momentul din care vei putea să zbori prin liniştea lui.

129. Satisfacţia răului nu prefigurează decât sarcasmul demersurilor sale în a curma din start, revelaţia trăirii.

130. Transformă-ţi viaţa într-o continuă căutare şi înnoieşte-ţi permanent înlăuntrul. Cu cât lucrarea va fi mai asiduă, cu atât mai mult te vei apropia de Dumnezeu.

131. Evenimentele neprevăzute îşi urmează de regulă, cursul firesc. Dacă nu avem abilităţile necesare de a le previziona, vom fi doar martori la efectele acestora asupra propriilor noastre acţiuni.

132. Nu rămâne prizonierul trecutului, sprijină-te pe punctele lui de referinţă pentru a reuși să-ţi reproiectezi şi să-ţi reclădeşti viitorul.

133. Oricât de departe vei ajunge în viitor, vei descoperi puternicele lui legături cu pământul, aerul şi apa izvoarelor locului, din care Dumnezeu ţi-a hrănit înrodirea.

Săptămâna a douăzecea

134. Stabilitatea întregului este data de centrul de echilibru comun al lucrurilor mărunte din care este alcătuit.

135. Universurile multiple sunt translative, se alimentează reciproc şi se întrepătrund. Priviţi cu atenţie arborii pădurilor: coroanele, rădăcinile şi ramurile lor, leagă cerul de pământ prin trunchiuri, adevarate cordoane ombilicale.

136. Măreţia şi frumuseţea întregului este înşelătoare. Trebuie să avem în vedere faptul că ea este dată de gingăşia și simplitatea lucrurilor mărunte.

137. Dacă doreşti să-ţi regăseşti obârşia locului, încearcă să-ţi imaginezi și faptul că la început a fost un firicel de lumină, de la care au pornit toate celelalte...!

138. Învaţă de la arbori cum îşi hrănesc rădăcinile cu propriile frunze, pentru ca şi tu, omule, să îţi hrăneşti progeniturile cu propria-ţi viaţă.

139. Prăbuşit de te vei afla la zidul deznădejdii, nu căuta umbra acestuia, ci scormoneşte cu unghiile prin fisurile rosturilor şi ajută să pătrundă speranţa care să-ţi şteargă lacrimile prelinse pe obraz, cu raza ei de lumină.

140. Caută un punct de reper la orizont, îmbracă-l cu gândurile tale şi ai grijă căci numai el îţi va deschide poarta evadării din incertitudini.

Săptămâna a douăzecişiuna

141. Indiferent ce vom face, păcatul ne va urmări permanent întrucât el se hrăneşte cu slăbiciunile, uitarea, necunoaşterea… sau, lipsa noastră de educaţie.

142. Nu aştepta mulţumiri sau, recunoştinţă pentru faptele-ți altruiste. Rişti să pierzi plăcerea frumoaselor deprinderi.

143. Sminteala bogăţiilor necuvenite nu-şi află leacul decât jucând la ruleta din cazinoul hazardului.

144. Ajuns în vârful piramidei sociale îngrijeşte-ţi în primul rând treptele scărilor urcate spre a nu-ţi frânge coastele când, coborându-le, vei fi nevoit să le cauţi cu degetele de la mâini şi de la picioare.

145. Credinţa-i bună, e un ideal, nimic de zis... doar că, periodic este necesară şi testarea veridicităţii acesteia.

146. Nu am fost şi nu voi fi niciodată de acord cu teoria materialistă a universului creat printr-o explozie iniţială, din nimic, deoarece privesc cum îngemănează şi se dezvoltă continuu, unele din altele toate corpurile cereşti şi, cum viața prin sine însăși nu este altceva decât un efect al dragostei etern creatoare.

147. Fără adevăr, filosofiile religioase ne arată greşit calea spre nemurire. O demonstrează molozul bisericilor prăbuşite şi măcinate de vreme printre rădăcinile arborilor seculari. Probabil că sunt însărcinaţi și dânșii să lucreze la ogoarele

deșertăciunii pentru a fi semănată din nou, în acele locuri, sămânţa vieții.

Săptămâna a douăzecişidoua

148. Nu te întrista când te vor părăsi şi îţi vor închide uşa în nas prietenii apropiaţi! Oricum eşti în centrul atenției lor, cu urechea alipită de toc şi cu ochii pe gaura cheii, să vadă ce faci.

149. Trândăvia virtuților personale nu poate conduce decât la precaritate educaţională și mizerie sufletească. Problema cea mai spinoasă este cum, și în ce fel, să le punem la treabă.

150. Individual, ca cetăţean, păcatul ne distruge încet trupul pentru ca la sfârşit să ne ia şi spiritul cetăţii. În plan colectiv lucrurile stau exact invers: păcatul lucrează să distrugă spiritul cetăţii, ca după aceea bucăţi din ea să fie vândute până la dispariția identității de neam.

151. Cine va stâlci graiul strămoşesc şi va uita să scrie corect cuvintele acestuia, venetic va fi în ţara lui, şi analfabet se va denumi!

152. Când îţi vei întâlni pe stradă adversarul de moarte nu încerca să-l înfurii mai tare, zâmbeşte-i îngăduitor, deoarece îl vei obliga să-ţi răspundă cu acelaşi gest, ca drept la replică.

153. Dacă peştele de la cap se strică şi se curăţă de la coadă, nu încercaţi să faceţi acelaşi lucru cu şarpele, căci veţi simţi adânc în carnea dumneavoastră colţii otrăviţi ai acestuia.

154. Momentul în care nu vom mai putea conştientiza şi controla răbufnirile noastre interioare, va face să ne grăbească cu certitudine decăderea.

Săptămâna a douăzecişitreia

155. Cine, pe cine, controlează? Metalele şi pietrele preţioase cu cât sunt mai gingaşe cu atât mai mult sunt încărcate spiritual. Până acum, nu s-a determinat încă modul în care acestea ne conduc şi ne coordonează viaţa.

156. Este greşită ideea prin care se sugerează că, omul este singura fiinţă spirituală de pe pământ. Eu vin şi subliniez faptul că, substanţa prin sine însăşi este încărcată spiritual, indiferent de starea de agregare în care se găseşte, deoarece tot ce-i în univers este creaţie divină.

157. Pământul, din punctul meu de vedere este un act creaţionist bine definit în arhitectura universală, indiferent pe ce palier stelar al acestei arhitecturi îl vom regăsi.

158. Ne sunt mai mult decât suficiente organele de simţ cu care am fost înzestraţi să percepem vibraţiile trăirii. Dacă nu reuşim acest lucru, noi suntem cei vinovaţi, pentru că nu trudim îndeajuns să le punem în valoare virtuţile.

159. Dacă pământul a creat natura, natura a creat omul, iar omul se întoarce să remodeleze pământul şi natura, aş dori să cunosc explicit cine se află în spatele acestor demersuri.

160. Pulsaţia inimii ne vine din bătaia lină a vântului deasupra oglinzii apelor atinse de îngeri, cu aripi de cristal.

161. Decât să cauţi toată viaţa un loc plăcut unde să-ţi fie înmormântat trupul, mai bine lasă-l pe nisipul pustiului, căci pământ fertil va deveni prin duhul lui Dumnezeu, mărindu-și ogorul.

Săptămâna a douăzecişipatra

162. Nu da copiilor să mănânce din rodul fărădelegilor tale, pentru că le vei pune în farfurie şi responsabilitatea poverii blestemului acestora.

163. Cine spune că îi este frică de Dumnezeu, acela însemnă că nu-L iubeşte cu adevărat.

164. Greşit se spune că Dumnezeu este gelos, dacă nu-L iubim la rându-ne. Gelozia este doar o boală a firii care asmute mintea și trupul la acte şi fapte necugetate.

165. Harul de a simţi ori de a cerceta inima unuia, celuilalt, de la Dumnezeu este. Bunătatea inimii îţi luminează ochii şi înfrumuseţează înfăţişarea.

166. Vicleanul are mintea ascuţită şi tot răul din inimă, i se aşază pe faţă.

167. Cercetaţi-vă cu inima învăţătorii, căci printre ei îşi găseşte loc, necuratul.

168. Nu ascuţimea minţii, ci pulsaţia inimii este întreţinută zilnic, de duhul lui Dumnezeu.

Săptămâna a douăzecişicincea

169. În orice întrecere, meritele nu pot fi atribuite în totalitate învingătorilor ci şi stăruinţei de câştig pe care au avut-o învinşii.

170. Cei care nu-şi pot înţelege rostul în viață, îi rog să privească ţărmurile apelor şi să-şi imagineze că orice grăunte de nisip, pentru Creator, reprezintă centrul universului.

171. Dacă cerul este raiul lui Dumnezeu, atunci stelele nu pot fi altceva decât flori ale grădinilor sale.

172. Iartă cât de mult poţi greşeala şi ai grijă să nu cazi în capcana ignoranţei acesteia, spre a nu ţi se întoarce împotrivă... iertarea.

173. Nu confundaţi niciodată iertarea, cu uitarea! A ierta, înseamnă a atinge acel prag al înţelepciunii prin care să eviţi bătătorirea drumurilor către propria-ţi înfundătură.

174. Străduieşte-te să ierţi greşelile care te afectează ale celorlalţi, căci numai așa îți vei regăsi şi tu liniştea interioară.

175. Nu ne putem ierta sau, uita încontinuu greşelile personale, deoarece vom ajunge la acceptarea de sine, iubirea de sine, mândrie, ipocrizie, făţărnicie..., paranoia.

Săptămâna a douăzecişişasea

176. Pentru a putea fi mereu pe drumul cel bun, va trebui să-ţi pui în valoare toate virtuțile, în vederea găsirii și atingerii bornelor de direcție ale căii de mijloc.

177. Speranţa, poate fi definită şi ca un izvor al puterii sufletului de a înfrunta şi răzbate obstacolele vieţii .

178. Drumul destinului nu ne este nici plan, nici rectiliniu. Meandrele şi denivelările sale ne vor balansa şi ne vor zdruncina în permanență, pentru a ne ţine trează, speranţa.

179. Toate lucrurile făcute au un rost, deci nu irosi produsul palmelor pe care tu îl consideri ca fiind netrebuincios. Va veni şi vremea lui, când îţi va întoarce serviciul şi vei constata atunci că munca nu ţi-a fost zadarnică.

180. Ca să fii liber, apleacă-te dezinteresat asupra fenomenelor și evenimentelor înconjurătoare, spre a nu fi afectat la rându-ți de influenţele factorilor perturbatori.

181. Supărarea, teama, mânia, lucrează empatic dereglându-ne comportamental. Ce trebuie să știm este faptul că oricare dintre ele, ne angrenează într-un conflict permanent.

182. Iertarea, este singurul medicament prescris supărării, pentru a trata punctual şi exact cauzele vinovăţiei.

Săptămâna a douăzecişişaptea

183. Bucuria sufletului ne exteriorizează pe chip o inimă fericită.

184. Conştiinţa şi subconştientul lucrează independent şi uneori pot fi adversare: dacă prima se află în relaţie directă cu capacităţile noastre mentale, subconştientul lucrează în spaţiul empatic, acolo unde sufletul îşi caută liniştea şi împăcarea cu omonimul.

185. Nu lucrurile pământeşti ne vor mântui şi elibera trecuţi fiind la cele veşnice, ci spiritul bun al acestora dacă a rămas după noi, încorporat într-însele.

186. Lucrul bine făcut se desăvârşeşte cu pricepere şi stăruinţă. Lipsa uneia sau alteia dintre ele, nu poate conduce decât la un produs prost sau, de mântuială.

187. Nu luaţi în derâdere încăpăţânarea măgarului, ci consideraţi-o ca o îndoială faţă de călăreţ. Trebuie să ţinem cont şi de faptul că, odată, el a fost ales să-L poarte în spate și pe Iisus.

188. Nu căutaţi tămăduirea în aghiazma bisericească împărţită de preoţi cu busuiocul, ci în sudoarea şi lacrimile voastre eliberate prin truda binejustificată a fiecărei zile.

189. Împărtăşiţi-vă și necazurile, spre a nu fi prea târziu atunci când vă veţi da seama că v-aţi îndepărtat unul de celălalt, uitând de valorile care odată v-au ținut împreună!

Săptămâna a douăzecişiopta

190. Stăpâniţi-vă cu atenţie gândurile răutăcioase, căci ele pot evada printre cuvinte şi vă pot compromite adevăratele intenţii.

191. Cine se închină osemintelor nu realizează că de fapt a greşit adrisantul. Altarul de închinare lui Dumnezeu, se află în oameni, în flori, în seminţe, în pruncii nenăscuţi , așadar, în toţi purtătorii de duh.

192. - Priviţi pustiurile! Odată, și ele fost mări, păduri, cetăţi înfloritoare, oaze de rai. Vanitatea le-a îndepartat de Dumnezeu, până când lipsite de duh s-au transformat în nisipuri.

193. Dumnezeu, pe lângă dragoste și pace, mai este și acea stare de echilibru permanent între contrariile destabilizatoare, ca o punte de acces a slavei ce decurge prin sine.

194. Lasă focul deşertăciunii să ardă, ca să-şi mistuie-n cenuşă îndoielile. Nu încerca să-i sufli în jar, căci te vor cuprinde și pe tine flăcările deznădejdii.

195. Cea mai cruntă înfruntare a vieții o ai cu tine însuţi. Rezultatul acesteia îţi va garanta ieşirea sau, rămânerea în anonimat.

196. Nu-ţi irosi talentul creator pentru cosmetizarea valorilor déjà existente. Asigură-te că energia efortului consumat este folosită pentru a-ţi scoate în evidenţă identitatea.

Săptămâna a douăzecişinoua

197. Spiritul guvernează echilibrul proporţiilor trinităţii dumnezeieşti.

198. Efortul zilnic depus, coroborat cu o odihnă şi o hrană corespunzătoare, nu poate fi decât un lucru benefic pentru organism.

199. Indiferent de circumstanțe, spiritul administrează echilibrul proporţiilor chiar şi în cazul lenevirii prelungite care, lacomă fiind va conduce la disfuncţii organice pe termen lung.

200. Atât de mult ne-a iubit și ne iubeşte bunul Dumnezeu, încât s-a transformat în dragoste pentru a bate zilnic la poarta inimii fiecăruia dintre noi.

201. Cei care nu-i deschid înseamnă că nu iubesc, ori că n-au iubit niciodată. Probabil, acolo în inimă îşi ţin închise cu lacătul, răutăţile lor sufleteşti.

202. Mulţi spun că viaţa-i un vis şi că nu trebuie să rămânem prizonierii fantasmelor acesteia. Mie îmi dă de gândit, pentru că marile creaţii ale omenirii au pornit tot de la vis, şi fantasme.

203. Nu vă aşteptaţi să găsiţi vreodată raiul în cer! El este aici pe pământ, gata să vă deschidă larg porţile în funcţie de

modul cum și dumneavoastră vă transformaţi speranţele din vis,… în realitate.

Săptămâna a treizecea

204. Sintagma „crede şi nu cerceta” este expresia elocventă a dogmatismului religios. Libertatea gândurilor transformată în imaginaţie, vă poate asigura drumul către adevăr şi înţelepciune.

205. Dulceaţa cuvintelor rostite nu se datorează regimului alimentar pe care îl ţinem, ci educaţiei şi curăţeniei noastre spirituale.

206. Binecuvântează-ţi potrivnicii şi opreşte setea de răzbunare a duşmanilor duşmanilor tăi, care în fond îţi sunt aliaţi, spre a putea savura împreună frumosul demers al împăcării.

207. Vinovăţia tăcerii şi naivitatea sincerităţii nu pot face casă amândouă decât printr-un compromis acceptat.

208. Ispita ipocriziei ne afectează şi este foarte greu de controlat. Numai aşa îmi explic de ce căutăm ţapi ispăşitori pentru a scăpa de povara eventualelor responsabilităţi.

209. Sălbăticiunile muşcă fie, pentru a se hrăni, fie, de teamă să nu-şi piardă viaţa. Ar trebui să ne gândim serios dacă sunt valabile aceste principii şi în cazul oamenilor.

210. Sâsăitul şarpelui este de avertizare, nedureros şi neotrăvitor. Cuvintele omeneşti însă, otrăvesc şi pot să

doară mult mai tare chiar decât rana adâncă a unui dinte de şarpe, ascuțit.

Săptămâna a treizeişiuna

211. Bogaţi şi fericiţi sunt cei care se mulţumesc cu lucruri puţine! Belşugul desfrâului, poftele iluzorii şi mofturile închipuite, scot în evidenţă puţinătatea minţii unor oameni nesăbuiţi.

212. Marginalizat de societate, nu dispera! Slujeşte asiduu adevărului mărturisindu-l, indiferent de consecinţe, şi vei deveni mesagerul credibil al acestuia.

213. Rosteşte des cuvintele tată şi mamă, ca să poată pătrunde mai uşor slava cerului în pantocratorul interior al inimii, prin închiderea și deschiderea buzelor tale.

214. Cerne cu sita sufletului lumina zilei şi lasă-ţi gândurile să zburde liber prin frumuseţea armonică a curcubeului acesteia.

215. Dacă eşti obligat să-ţi oferi trupul pentru a-ţi uşura sau, păstra viaţa, spiritul nu poate fi terfelit de nimeni, decât cu acordul propriei voinţe.

216. Este greşită afirmaţia că „avem destine comune". Destinul este unic, cel mult asemănător cu al celorlalţi în funcţie de circumstanţe. Chiar dacă avem un scop comun, fiecare ins îl va privi din punctul său de vedere.

217. Câmpul sau, spațiul spiritual, reconfigurează metafizic adresele individuale de desfăşurare a vieţii fiecăruia

dintre noi, în interferenţă cu adresele celorlalți, arondate unui destin comun.

Săptămâna a treizecişidoua

218. Culoarul destinului de la adresa individuală, ne este asigurat încă de la naştere, când primim şi talanţii cu ajutorul cărora să putem duce până la capăt, sarcinile ce le avem de îndeplinit.

219. Omul, privit ca ființă, este un univers interconectat altor spaţii prin puncte de vortex (naştere şi moarte), folosite de suflet ca porţi de liberă trecere.

220. Nu poţi învinge niciodată greutăţile decât printr-un optimism bine temperat, şi implicat direct, în realitatea imediată.

221. Rezolvarea nevoilor şi necesităţilor altora nu o poţi face tu, decât în momentul în care vei fi capabil să-ţi rezolvi singur, propriile probleme.

222. Părinte de copil fiind, încearcă în timpul vieţii să reprezinţi pentru el întruchiparea bunului samarinean, iar după moarte... spiritul minunat al acestuia.

223. Cercetează și pătrunde adânc în istoria arborelui tău genealogic să îți înţelegi atât menirea, cât şi sarcinile ce trebuiesc îndeplinite pentru ca sângele să-ţi rămână în textura ramurilor lui.

224. Dacă ţi se vor trânti în nas uşile lumeşti propovăduind adevărul, nu dispera... căci îţi vor fi larg deschise porţile cerului!

Săptămâna a treizecişitreia

225. În lumea mercantilă de astăzi cu regret mărturisesc dispariţia altruismului şi voluntariatului dezinteresat, recunoscuți ca fiind stâlpii centrali pe care s-a consolidat etica socială.

226. Caută pe cel mai bun dintre gândurile tale, aprinde cu el flacăra speranţei şi cu siguranță ţi se va lumina cerul sufletului.

227. Dacă spiritul creează, pătrunde, reconfigurează şi reclădeşte materia, aceasta din urmă nu ştie altceva decât să-i stârnească creativitatea, să-i distragă atenţia şi, să-i încurce planurile.

228. Încurcăturile au şi ele un rol în acest demers, generând combinaţii armonice capabile să genereze stări, senzaţii, sentimente…, altele decât ni le dorim, uneori chiar de natură contradictorie.

229. Fragilitatea învăţăturii ţi-o descoperi numai atunci când, confruntat cu opinii contrare ție în lipsa unei argumentaţii mai serioase, te răsuceşti la 180 de grade asupra propriilor convingeri.

230. Lipsa de educaţie şi credinţă poate da frâu liber la superstiţii. Acestea se înmulţesc uşor pe ogorul nelucrat al minţii, hrănindu-se cu lăcomie din pirul ignoranţei şi leneviei crescute din belșug.

231. Învăţătura nu ţi se citeşte pe frunte, nu stă la vedere şi indiferent câtă şcoală ai făcut, necernută cu sita inimii, nu valorează nici cât un gram de înţelepciune.

Săptămâna a treizecişipatra

232. Aruncă lestul răutăţilor ce te trag la pământ şi uşurează-ţi sufletul, ca să poată pluti precum fulgul de păpădie prin aura recunoştiinţei făptelor tale de bine.

233. Întors acasă după o îndelungată absenţă, v-aţi pus fireasca întrebare cum cum veţi fi primit? Cu bucurie, recunoştiinţă, frică, ignoranţă, dezinteres, repulsie, desconsiderare, ruşine…! Care credeţi că va fi răspunsul?

234. Aşa cum multe tablouri sunt cumpărate pentru frumuseţea ramelor, la fel şi cutiile de valori măiestrit meşteşugite vă pot duce în eroare asupra valorii bunurilor păstrate în ele.

235. Satisfacţia sufletească deplină nu o ai decât atunci când eşti şi merituos să primeşti darurile care ţi se oferă.

236. Păcatele părinţilor se transmit ereditar odraslelor, prin inducerea în subconştient a vibraţiilor subliminale eliberate de către acestea, adică: capriciile,temerile şi ispitele ce i-au îmbătrânit şi le-au măcinat viaţa.

237. Nu spune nimănui cine ai fost sau, cine eşti... ai grijă în primul rând ca tot ceea ce ai înfăptuit să fie acceptat şi plăcut lui Dumnezeu!

238. În multe cazuri, laudele insistente adresate celor merituoşi, pot conduce la iritare, nervozitate, delăsare sau poate chiar, abandon.

Săptămâna a treizecişicincea

239. Oricât de mult te vei frământa înlăuntrul tău, adevaratul spaţiu de manifestare este lumea în care trăieşti.

240. Hotărârea de a te ascunde de gura lumii, nu va face altceva decât să-ţi netezească calea intrării în anonimat.

241. Recunoştiinţa pentru altruismul de care ai dat dovadă o vei primi-o numai atunci, când se va constata că tu te-ai mulţumit cu puţin, iar multul l-ai oferit celorlalţi.

242. Nu încerca să îţi ascunzi invidia pentru rezultatele meritorii ale confraților de breaslă, deoarece ţi se va citi pe faţă sinceritatea demersului.

243. Darul de bunăvoie îţi va umple şi ţie inima, numai atunci când mulţumirile adrisantului le poţi citi cu ușurință în ochii lui sinceri.

244. Zgârcitul neobosit va număra banii altora, deoarece este sigur că de ai lui nu se poate atinge şi nici că va avea parte vreodată!

245. A fi zgârcit, nu înseamnă a fi şi econom. Aplicate împreună aceste concepte, cauzează reacţii adverse, însă, ca un paradox, amândouă induc senzaţia de nemulţumire şi insatisfacţie.

Săptămâna a treizecişişasea

246. Lăcomia nu este generată strict de sărăcie, ci mai degrabă de o lipsă a educaţiei personale favorizată de indiferenţa celorlalţi.

247. De unul singur, oricât de mult te vei strădui chiar dacă procedezi corect, nu vei reuși niciodată să îți îndrepți răul făcut fără acceptul sau, concursul celor din jur.

248. Deoarece fiecare zi îşi are balastul ei, lasă noaptea să treacă peste tine și așteaptă să-ţi cearnă gândurile cu sita judecăţii.

249. Comportamentul cinstit trasează drumul printre bogăţia materială şi cea spirituală. Cine va dori să urmeze acest drum trebuie să cunoască şi faptul că îşi asumă riscul de a nu se bucura niciodată, de ele.

250. Înainte de fiecare masă, pregăteşte-ţi în primul rând spiritul, pentru că el este cel care îţi va modela fizionomia trupului.

251. Praful depus pe cărţile necitite ale bibliotecilor poate fi echivalent cu cel măsurat pe scoarţa noastră cerebrală.

252. Împletiţi bice din sforile judecăţilor nedrepte, ca să puteţi întoarce pe drumul cel bun judecătorii compromişi şi corupţi.

Săptămâna a treizecişişaptea

253. Adevărata experienţă pe care o putem căpăta odată cu trecerea anilor, va fi dictată în primul rând de modul cum am reuşit să înfruntăm greutăţile şi încercările la care am fost supuşi, pe nedrept.

254. Cei care nu au încredere în propriile lor capacităţi se înşeală! Înseamnă că nu au muncit îndeajuns să-şi cunoască şi să-şi pună în valoare virtuţile deja existente pe lanţul lor cromozomial.

255. Ce este viaţa la o primă vedere... o deschidere a pleoapelor, sau o tresărire a inimii peste oceanul de lumină din universal nostru interior.

256. Când vei străbate pustiul ţine drumul drept căci altfel, acesta ţi se va face laţ în jurul gâtului pe duna disperării, de unde spânzurat îţi vei privi serpentina urmelor.

257. Este greşit conceptul prin care se spune că, odată cu moartea ne-am epuizat şi ultimul cuvânt. Au grijă să vorbească în locul nostru faptele săvârşite pe timpul vieţii.

258. Nu hrăniţi măgarii cu aplauze în sălile de concerte nici măcar în spirit de glumă, pentru a nu se afla a doua zi că au fost prezenţi şi ei, alături de artiştii din spectacol.

259. Încurajarea odraslelor de către părinţi să facă lucruri pentru care nu au nicio chemare, se va răsfrânge ca un

blestem atât asupra viitorului acestora, cât şi asupra persoanelor apropiate lor.

Săptămâna a treizecişiopta

260. Lipsa soluţiilor în faţa hoţiei, nedreptăţii, corupţiei profunde, o confundăm cu noţiunea de criză... într-adevăr, o criză majoră de educaţie şi morală.

261. Puritatea cuvântului poate fi uşor pângărită folosindu-l ca paravan să ascundă un noian întreg de fapte murdare.

262. Amprentele urmelor lăsate de amintiri în conştiinţă redau filmul real al evenimentelor de pe parcursul unei vieţi, trăită intens.

263. Rangul, funcţia, situaţia materială,(….), afişate cu nonșalanță în faţa semenilor, nu ne vor institui niciodată demnitatea pe care o solicităm decât, dacă, le vom explica şi procedurile folosite în a atinge aceste valori.

264. Salutul dintre oameni nu dăunează şi nu ridiculizează pe nimeni. Fii tu primul care îl transmite, indiferent cui, şi gândeşte-l ca pe un respect adus îndeobşte, ţie!

265. Suportăm cu greu durerea cauzată de greşelile altora, însă, niciodată nu ne-au interesat persoanele care şi-au asumat îndreptarea greşelilor noastre.

266. Însetat dacă eşti să nu bei apă din fântâna dorului căci îţi vei însetoşa şi mai mult sufletul cu lacrimile răscumpărate de către izvorul acesteia.

Săptămâna a treizecişinoua

267. În emisferele clepsidrelor goale, veşnicia îşi arogă dreptul să își întindă plasele de păianjen.

268. Încercările la care viaţa ne supune nu sunt altceva decât meandre ale destinului pe propriul curs, însetate şi gata să bea pe nerăsuflate undele de cristal ale izvoarelor facerii.

269. Doritor să asişti la concertul luminii, vei rămâne surprins să constaţi că numai umbra ta are locul de ordine şi preţul trecut pe bilet.

270. La poarta inimii până şi bunul Dumnezeu, bate cu sfială, temător de altminteri în urma experienţelor când s-a simţit alungat de fermitatea tăcerii acesteia.

271. Frumuseţea unui om caut-o în interiorul lui nu în aspectul fizic, folosit adeseori ca paravan pentru a ascunde beteşuguri ruşinoase.

272. Nu putem îndrepta în totalitate greşelile făcute decât în urma obţinerii și a acceptului prealabil de iertare al acestora.

273. Conţinutul rugăciunii de iertare nu poate fi tratat ca o anatemă. El reprezintă dialogul intim cu Dumnezeu, pentru a ne curăţi mintea, uşura sufletul, însănătoşi şi înfrumuseţa chipul.

Săptămâna a patruzecea

274. Contradicţia fundamentală dintre materialismul dialectic şi trinitatea spirituală rezultă din faptul că, filosofii materialişti au acceptat doar caracteristica metafizică a contrariilor, fără a lua în calul şi guvernanţa absolută a spiritului.

275. Mă înspăimânt şi sunt neputincios în faţa catastrofelor, pe care eu le consider ca fiind reechilibrări telurice normale în urma unor acte violente de distrugere a armoniei naturii, la care nu de puţine ori suntem chiar noi, cei vinovaţi.

276. Că suntem mici, sau mari, în comparaţie cu universul, asta nu avem de unde s-o ştim! Sunt sigur că bunul Dumnezeu, ne-a aşezat undeva pe la mijoc, pentru a fi martorii care să-i contemple şi să-i slăvească măreţia.

277. Întrebat filosoful dacă a zburat vreodată în peregrinările sale cu avionul, acesta a răspuns: - Cu mintea da, tot timpul... niciodată însă, cu avionul!

278. Plângerile omeneşti pentru durerile suferite sunt fără de folos dacă sunt adresate celor care le-au pricinuit.

279.Oficializarea tristeţii fără dreptul unui proces de recurs în anulare, va suprima din start și speranţele la bucurie, osândite de altfel prin același dosar, la aceeași pedeapsă.

280. Ipocrizia ne acoperă ochii, ne astupă urechile şi ne închide gura în cazul greşelilor personale, însă, trâmbiţează puternic din alămuri când greşesc adversarii noştri previzibili.

Săptămâna a patruzecişiuna

281. Frângerea şi împărţirea pâinii de către Dumnezeu-Fiul, este pilda prin care să înţelegem că dintr-un întreg, trebuie să ne hrănim toţi în egală măsură.

282. Niciodată războaiele lumii nu vor tăia şi rădăcina răului, ba, dimpotrivă... o vor hrăni cu sânge proaspăt şi nevinovat întru propria-i creştere.

283. Credincioşii mare păcat săvârşesc când aruncă vina greşelilor omeneşti în spatele şarpelui! Şarpele economiseşte până la optim hrana personală, are grijă de căldura cuibului şi, niciodată nu am auzit că şi-a ucis progeniturile înainte de ieşirea din ouă.

284. Înmulţirea construcţiilor bisericeşti şi oficializarea lor ca instituţii de educație morală și cult, nu va face altceva decât să dezbine şi să omoare spiritul credincioşilor.

285. Fii atent la ce vezi împrejurul tău, nu huli pe nimeni, şi nimic! Altfel, vei avea neplăcuta surpriză de a fi captiv propriilor temeri, precum o pasăre fără aripi aşezată într-o colivie de piatră.

286. Fii îndelung răbdător şi foloseşte răbdărea să-ţi întărească sufletul pentru a fi pegătit de ce se va întâmpla, la capătul ei.

287. Puterea rugăciunii nu constă în intensitatea rostirii, ci în emanaţia stării de slavă adusă Creatorului şi creaţiei sale.

Săptămâna a patruzecişidoua

288. Dumnezeu nu creează prăpăstii între noi, ci absenţa Lui, conduce la acest lucru.

289. Meditaţia este singurul procedeu de cernere a gândurilor care, sedimentate în idei, vor fi folosite la construcţia edificiului nostru spiritual.

290. Motivaţia meditaţiei are natură dual㠹 contradictorie... numai aşa îmi pot explica de ce prin idei încercăm să soluționăm şi conflictele iscate între noi, și… ceilalți.

291. Refuză să răspunzi la întrebările puse de interlocutorii de dialog, atunci când nu eşti ferm convins și de sinceritatea răspunsului pe care îl poți da!

292. Bunul Dumnezeu, (Iubirea), dialoghează în permanenţă cu omul, (îngerul întrupat). Decizia omului de a purta sau, nu, acest dialog, va conduce fie, la acceptarea, fie, negarea existenţei lui înseşi.

293. Lupta pentru menţinerea echilibrului interior este asiduă şi continuă. Renunţarea la lupta cu răul din noi, ne pune în postura de a deveni ignoranţi, dezinteresaţi, pasivi şi însinguraţi pe calea pierzării...

294. Cu siguranţă, trebuie să ne facem griji pentru ziua de mâine, atâta timp cât azi nu ne-am propus nimic, şi nici că avem vreo motivaţie în acest sens!

Săptămâna a patruzecişitreia

295. Fii sincer, spre a fi tu, deoarece eşti unic... căci nu s-a născut şi nici că se va mai naşte un altul identic cu tine!

296. Te poţi considera întelept abia atunci când, prins şi apăsat de talpa prostiei, vei realiza şi faptul că eşti vinovatul principal al acestei umile situaţiuni.

297. Fericirea, desfătarea, îndestularea, bucuriile de orice fel nu au însă şi capacitatea să te facă mai întelept! Înţelepciunea îşi găseşte locul undeva între limitele posibilităţilor tale, şi limitele bunei cuviinţe.

298. În înţelepciunea sa, Demiurgul nu a creat lumea să fie statică, frumoasă, perfectă... ci funcţională, plăcută şi perpetuă.

299. Bucuria înţelepciunii caut-o în partea nepetrecută a vieţii, acolo unde sălăşluiesc şi speranţele tale la fericire.

300. Conştiinţa de sine nu trebuie confundată cu starea de conştienţă. Dacă prima îţi reconfigurează eul interior, conştienţa nu poate să facă altceva decât să te orienteze în spaţiul multidimensional.

301. Dacă eul interior stabileşte opisul necesar al poftelor ce-i trebuiesc satisfăcute, starea de conştienţă obligatoriu le determină şi le stabileşte ordinea de prioritate.

Săptămâna a patruzecişipatra

302. Ca un paradox, atunci când trăim sentimentul apăsător al singurătăţii nu ne dăm seama că ne aflăm de fapt, în cel mai apropiat punct de întâlnire cu Dumnezeu.

303. Fantasmele înstrăinării nu pot să apară decât prin depărtarea temporară a conştiinţei de sine, faţă de eul personal.

304. Duhul eului personal este veşnic, deoarece transfigurează armonios informația genetică. Priveşte-te în oglindă, priveşte-ţi copiii şi apleacă-ţi fruntea în faţa înaintaşilor tăi, care ţi-au păstrat intactă identitatea!

305. Pasiunile, capriciile,bolile şi păcatele trupeşti se transmit ereditar. Viaţa-i o luptă cu propriul trup, pe care dacă o câştigi, ai sigur o şansă la supravieţuire.

306. Comuniunile confesionale, dintr-un areal bine determinat, pot defini o naţiune multiculturală. Trăinicia acesteia este garantată numai de capacitatea confesiunilor în a rezona unit, eficient şi armonios.

307. Trădările dintre comuniuni formează breşe care permit intrarea de viruşi, (troieni) cu efect devastator asupra rezonanţei armonice specifice naţiunii respective.

308. Breşele se formează atunci când în comuniuni apar persoane care din punct de vedere spiritual şi-au pierdut identitatea.

Săptămâna a patruzecişicincea

309. Considerând speranţele ca obiective de atins, îndeplinirea lor depinde numai de modul cum acţionăm, respectându-le idealul.

310. Desfăşurarea firească a fenomenelor din jur este ciclică, evolutivă, într-o permanentă autocorectare. Autocorectarea nu poate proveni decât din spiritul bun, al lucrurilor.

311. Fiecare sămânţă purtătoare de viaţă este încadrată într-un spaţiu de evoluţie mărginit de: coajă, membrană, linii de câmp. Evadarea din acest spaţiu nu se poate face decât printr-un imbold spiritual.

312. Harul spiritului străbate frontierele (coajă, membrană, linii de câmp)prin puncte de vortex, ca să-şi strălumine în univers vibraţia identităţii.

313. Un lucru este cert! Dincolo de hotarele vieţii, străjuieşte acelaşi har purtător al informaţiei subliminale, perceput de noi prin senzaţia transcedentală de dor, durere, tristeţe, iubire..., dragoste.

314. Iubirea ne vine din spiritul care învăluie şi guvernează lumea, o conştientizăm prin simţuri în stări, senzaţii, sentimente şi nu poate fi explicată raţional.

315. Nu-ţi încărca mintea cu ideile altora, fiincă te vor obosi şi îţi vor aduce aminte tot timpul că nu eşti tu, cel care le-a emis!

Săptămâna a patruzecişişasea

316. Poţi fi compatibil spiritual cu cineva doar atunci când ai realizat o comuniune perfectă cu el (ea), mai bine spus cu spiritul fiinţei ei (lui), îndrăgind-o.

317. Zadarnice sunt speranţele de dragoste într-un spaţiu spiritual dezechilibrat, fiindcă niciodată nu vor exista compatibilităţi.

318. Nu noi, ci năravurile noastre sunt cele care ne aleg prietenii. Schimbarea modului de viaţă, lepădarea de proastele tabieturi, va conduce în final către alte relaţii.

319. Compromisul poate fi acceptat şi acordat numai terţilor. Cu noi înşine nu, deoarece vom pica dintr-o autosuficienţă mulţumitoare într-un regres insurmontabil.

320. În spaţiile de autosuficienţă mulţumitoare se nasc dogmele, ca o frână în evoluţia firească a lucrurilor sau mai bine spus, ca o ceaţă prin care să nu mai putem scruta orizontul.

321. Ieşirea din dogme nu poate fi realizată decât de cei care au atât inteligenţa necesară, cât şi puterea de sacrificiu, să facă acest lucru.

322. Asumarea sacrificiului într-un fel sau, altul, conform circumstanţelor, va transforma persoanele în cauză în modele de referinţă pentru succesori, în acţiunile lor viitoare.

Săptămâna a patruzecişişaptea

323. Echilibrul legăturilor informaţionale dintre materie şi spirit nu se pierde, el este asemănător curgerii nisipului dintr-o clepsidră, timpul având grijă în permanenţă să-i răstoarne conţinutul.

324. Pacea pământului este dată de liniştea harului înmagazinată în lut, lutul fiind de fapt principalul depozitar al trăirii.

325. Iertarea nelegiuirilor de orice fel, fără o judecată prealabilă a acestora, ne va îmbolnăvi sufletul cu ispitele scăpate de sub control ca din cutia Pandorei, și cărora le vom deveni victime inocente.

326. Nu prin jertfa trupului ne ispăşim păcatele spre a fi mântuiţi, ci prin conduita pe care o vom aborda-o de-a lungul vieții în a ajunge acolo.

327. Timpul nu este altceva decât o coordonată a vieţii, o retrezire permanentă a sentimentul de déjà-vu rostuit anume să înţelegem faptul că revenim de multe ori în aceleaşi locuri sub formă de duh, pământ, apă, aer şi foc, spre a ne conştientiza trecerea.

328. Nu numărul anilor petrecuţi prin viaţă ne reprezintă trecerea, ci urmele paşilor noştri dacă au devenit între timp, căi de urmat.

329. Speranţa de iertare şi îndreptare prin rugăciune aşteptată de la Dumnezeu, depinde în mare măsură de taina, intensitatea, profunzimea şi blândeţea cuvintelor adresate.

Săptămâna a patruzecişiopta

330. Aveţi grijă de sămânţă, nu rupeţi lăstarii de rod şi nu consumaţi rodul înainte de coacere! Riscaţi să nu mai ajungeţi niciodată la rândul vostru, sămânţă...

331. Nu întunericul morţii mă înfricoşează, ci spaimele din timpul vieţii, căreia îi este teamă să nu-şi piardă lumina învierii.

332. Consider că între două vieţi consecutive nu există moarte. Eu definesc acest concept ca întretimp, timpul fiind doar parametrul prin care se măsoară şi se numără pulsaţiile vieţii.

333. Adevărul nu poate fi decât expresia corectă a realităţii concrete. Denaturarea realității prin minciună va provoca stricăciuni sufleteşti insurmontabile.

334. Libertatea acţiunilor proprii nerespectând legile moralei, ne poate îndepărta de adevăr. Vom fi mântuiți numai atunci când adevărul va pătrunde şi va contamina edificiul nostru interior.

335. Nu căutaţi norocul pe calea destinului! El este întâmplător şi netransmisibil... dacă totuşi vă surâde, sigur nu vine de la Dumnezeu!

336. În interiorul inimii se află portalul prin care ne este impulsionată trăirea. Suntem singurii răspunzători în a-i

asigura protecţia de care are nevoie, față de capriciile sau mai bine zis de poftele noastre destabilizatoare.

Săptămâna a patruzecişinoua

337. Legătura dintre minte şi inimă nu poate fi făcută decât deschizând porţile simţurilor. Cine va încerca altfel, va fi însoţit în permanenţă de sentimentul amar al neputinţei.

338. Când nu vei reuşi să conştientizezi apostrofările prietenilor sau nu îţi vei da seama că laudele duşmanilor nu sunt altceva decât batjocuri, vei fi pus în imposibilitatea de a discerne care sunt unii… şi care sunt ceilalţi.

339. Pus în faţa unei evidenţei, vei constata şi spiritul acesteia capabil să îţi determine starea de trăire sufletească pentru acţiunile viitoare.

340. Remanenţa spirituală (vibraţia ancestrală) o regăsim în substanţă atât la nivel elementar cât şi la nivel de structură, alimentată fiind permanent cu energii subtile. Ar fi bine să ne gândim câtă forţă malefică pot încorpora în ele cristalele, ca depozitare de informație, şi să ne întrebăm de ce unii dintre noi le cad pradă, înrobindu-se lor până la sacrificiu.

341. Regenerarea celulară, adică refacerea propriile noastre ţesuturi este dictată de această remanenţă spirituală. Lungimea vieţii fiecărui individ în parte este dată de forța și valoarea informaţiei genetice pe care o deţine, alimentată pe traseu cu energii sau impulsuri din mediul în care se găsește.

342. Pierderea echilibrului spiritual din varii motive, conduce la dezorientare, obosire, boală, destructrare celulară ...

343. Reechilibrarea spectrelor armonice (însănătoşirea de orice fel) se face atât fizic, cât şi psihic, într-un regim de hrană adecvat, din înlăuntrul nostru, către exterior.

Săptămâna a cincizecea

344. Fără har, judecăţile oamenilor din instanţele pământeşti nu pot conduce decât la dispariţia speciilor aflate pe rol.

345. În orizontul harului, Dumnezeu crează în permanenţă spaţii de trăire pentru toate seminţiile lumii, ajutându-le ca prin ele însele să-şi desăvârșească înrodirea.

346. Întâmplările omeneşti şi adevărul ceresc se intersectează continuu, producând efecte (mesaje), consemnate spre a fi cunoscute generaţiilor viitoare, prin pilde.

347. În fiecare dimineaţă ni se deschid o mulţime de drumuri, din care unul este al adevărului, unul este al pierzaniei şi, celelalte... rătăcitoare. Ştim noi pe care dintre ele îl vom alege?

348. Circumferinţa sferei pământeşti raportată la rază, nu va da un număr fix, ci unul variabil cu perioadă aleatorie. Din această cauză, nehotărâte fiind cu locul de întâlnire, vor roti în permanenţă Pământul.

349. Hrăniţi de Soare suntem flori de lumină. Petalele noastre, aşezate în straturi, pregătesc hrana lăstarilor ce ne vor prelua înrodirea. Miracolul luminii devine în felul acesta pământ, pământul fiinţă şi probabil fiinţa va redeveni, Soare!

350. Dumnezeu, ne-a creat să-i fim pocalul în care să-şi aşeze sufletul, aşa cum mările şi oceanele pământului au fost orânduite să-şi afle odihna în căuşul ţărmurilor.

Săptămâna a cincizecişiuna

351. Războaiele lumii nu vor fi câştigate niciodată de cei care îşi arborează stindardul crucii pe arme, ci de cei care şi-au făcut din cruce platoşă pentru inimă.

352. Dacă războaiele omenirii au loc într-un climat de intrigă, sălbăticie şi ură, distrugerile cauzate de acestea, credeţi că se mai pot îndrepta menţinând la conducere oamenii care au generat aceste stări de lucru?

353. Fericit este gospodarul care îşi încarcă sufletul cu har din ciripitul armonios al păsărilor ce şi-au găsit loc de joacă în perimetrul casei sale!

354. Comuniunea de sânge nu ne poate determina în cadrul societăţii şi identitatea... Aceasta este doar un atribut al faptelor şi urmelor pe care le lăsăm spre a putea fi evaluate.

355. Aviz îndrăgostiţilor nehotărâţi: dintre toate iubirile pământeşti numai cu una îţi este îngăduit să te prezinţi în faţa lui Dumnezeu!

356. Aflat în faţa alegerii unei profesiuni în viaţă, reevaluează-ţi atuurile şi nu alege drumul cel scurt, deoarece este posibil că la fel de scurtă să fie şi cariera acesteia.

357. Nu mă voi închina niciodată chipurilor pământeşti ci doar aurei ideatice împrejmuitoare şi pătrunzătoare într-însele, adică slavei dumnezeieşti cu adevărat dătătoare de viaţă.

Săptămâna a cincizecişidoua

358. Fiind stări lumeşti, simţămintele noastre vor fi transferate de suflet prin clepsidrele celeste să hrănească îngerii doritori de întrupare.

359. Nu din pântecul mamei mi-a fost dat harul trăirii, ci din roadele pământului cu care aceasta s-a hrănit pentru a-mi deschide ochii să cunosc și eu slava lui Dumnezeu, dătătoare de viaţă.

360. Folosite cu înţelepciune gândurile pot realiza orice, inclusiv să scruteze universul atât în extensia, cât şi în intimitatea lui, pentru a ne căuta şi regăsi echilibrul ancestral.

361. Firele de iarbă adiacente liniilor de câmp gravitaţional, precum şi arborii pământului care ne-au adăpostit pe parcursul a miliarde de ani pot fi repere ale drumului nostru bun, aducător de lumină.

362. Nu construi palate pe pământ sufletului, şi nu-l aşeza să se odihnească la umbra unei cruci, ci caută-i din timpul vieţii un loc în cer unde să-şi găsească pacea, deasupra stihiilor pustiitoare.

363. Evitaţi apropierea de puternicele forţe spirituale emanate de aur, de metalele şi pietrele preţioase, pentru a nu deveni sclavii telurului... riscăm să fim asimilaţi şi să ne pierdem obârşia celestă.

364. Mlaştinile moralei dogmelor religioase ne ispitesc la suprafaţă cu flori de nuferi, pentru a ascunde dedesubt mizeria şi putregaiul omenesc, gata să ne inducă în eroare şi să ne ameţească cu aura iluziilor efemere.

Săptămâna a cincizecişitreia

365. Mă înspăimânt, nu de moartea care-mi va să vină, ci de soarta faptelor mele necugetate pe care le las trăind, după mine.

366. Ţine-mă de veghe la porţile nopţii solstiţiului de iarnă Părinte, să fiu primul în zori care să-Ţi îmbrăţişeze... lumina!

Dragă cititorule,

Insomniile din această carte, transformate în reflecţiuni asupra unor stări sau fenomene existenţiale, nu consider şi nici nu pot să afirm că sunt general valabile. Ele exprimă o experienţă personală de viaţă pe care o recunosc, şi mi-o asum!

Autorul

DE ACELAŞI AUTOR:

- *Armonie divină*, poezii, Editura Călăuza v.b., Deva, 2010;
- *Îngerii nopţii*, poezii, Editura Prod Com SRL, Târgu-Jiu, 2010;
- *Interferenţe*, poezii, Editura Karina, Deva, 2012;
- *Pasărea Paradis*, poezii, Editura Karina, Deva, 2013;
- *Fulgere în oglinda sufletului*, poezii, Editura Karina, Deva, 2013;
- *Lumina umbrelor*, poezii, Editura Emma, Orăștie, 2014;
- *Revelațiile tăcerii*, poezii, Editura Emma, Orăștie, 2015.

Cuprins

Cuvântul autorului 3
Săptămâna întâi 7
Săptămâna a doua 8
Săptămâna a treia 9
Săptămâna a patra 10
Săptămâna a cincea 12
Săptămâna a şasea 13
Săptămâna a şaptea 14
Săptămâna a opta 16
Săptămâna a noua 18
Săptămâna a zecea 19
Săptămâna a unsprezecea 21
Săptămâna a douăsprezecea 22
Săptămâna a treisprezecea 24
Săptămâna a paisprezecea 25
Săptămâna a cincisprezecea 26
Săptămâna a şaisprezecea 27
Săptămâna a şaptesprezecea 28
Săptămâna a optsprezecea 29
Săptămâna a nouăsprezecea 30

Săptămâna a douăzecea 31
Săptămâna a douăzecişiuna 32
Săptămâna a douăzecişidoua 34
Săptămâna a douăzecişitreia 36
Săptămâna a douăzecişipatra 38
Săptămâna a douăzecişicincea 39
Săptămâna a douăzecişişasea 40
Săptămâna a douăzecişişaptea 41
Săptămâna a douăzecişiopta 43
Săptămâna a douăzecişinoua 45
Săptămâna a treizecea 47
Săptămâna a treizeişiuna 49
Săptămâna a treizecişidoua 51
Săptămâna a treizecişitreia 53
Săptămâna a treizecişipatra 55
Săptămâna a treizecişicincea 57
Săptămâna a treizecişişasea 58
Săptămâna a treizecişişaptea 59
Săptămâna a treizecişiopta 61
Săptămâna a treizecişinoua 62
Săptămâna a patruzecea 63
Săptămâna a patruzecişiuna 65

Săptămâna a patruzecişidoua 67
Săptămâna a patruzecişitreia..... 68
Săptămâna a patruzecișipatra 69
Săptămâna a patruzecişicincea..... 71
Săptămâna a patruzecişişasea 73
Săptămâna a patruzecişişaptea 74
Săptămâna a patruzecişiopta..... 76
Săptămâna a patruzecişinoua 78
Săptămâna a cincizecea 80
Săptămâna a cincizecişiuna..... 82
Săptămâna a cincizecişidoua 83
Săptămâna a cincizecişitreia 85
Dragă cititorule, ... 86
DE ACELAȘI AUTOR: 87